

РЕШЕНИЕ

№ 454

гр. К., 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КЕТИ М. КОСЕВА

при участието на секретаря ГАЛИНА М. ГИЛЕВА
като разгледа докладваното от КЕТИ М. КОСЕВА Гражданско дело № 20215510102157 по описа за 2021 година

Предявените иски са с правно основание чл.422, вр. с чл.415 от ГПК вр. с чл.79, ал.1 и чл.86 от ЗЗД.

Ищецът "В.и К. " ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Ст.З. твърди, че за имот, находящ се в ***, обл. Ст.З., е открита партида с №000314 във "В и К" ЕООД гр. Ст.З., район К., на името на съпруга на ответницата - А.С.К., с ЕГН-*****. Поради незаплащане на задължението за ползвани услуги по доставяне на питейна вода до имота на 11.12.2020 год. изготвил справка за неплатени задължения, в която описал 1 квитанция и 22 броя фактури, издадени на името на титуляря на партидата - А.С.К.. Подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК до РС - К.. По образувано ч.гр.д. №3279/2020 год. по описа на РС - К., от определение №260001 от 04.01.2021г., постановено в з.с.з. по делото съдът узнал, че титулярът на партидата - А.С.К., с ЕГН-***** е починал на 06.11.2020 г.

Служителите на дружеството-ищец посетили адреса на обекта, за който е открита процесната партида, установили че в процесния имот живее съпругата на титуляря на партидата, ответникът по делото - Т. М. К..

С откриването на партидата за имота, между експлоатационното предприятие и абоната, възникват договорни отношения, по силата на които

"В и К" ЕООД се задължава да доставя питейна вода до имота на абоната, а той се задължавал да заплаща консумираната и отчетената от инкасатора вода през месеца, следващ този на засичането. За това свое задължение, абонатите са уведомени по надлежния ред, както от длъжностните лица на дружеството, така и с нормата на чл. 33, ал. 2 от Общите условия за предоставянето на В и К услуги на потребителите от В и К оператор за „В и К" ЕООД гр. Ст.3.. При закъснения се начислявали лихви, съгласно чл. 40, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4). Титуляр на партидата е А.С.К., поради което и на негово име са издадени първичните счетоводни документа за задълженията за ползвани В и К услуги /квитанция и фактури/.

Ответницата е наследник и ползвател на имота, като е бивша съпругата на А.С.К..

Твърди, че партидата е открита на името на А.С.К. от датата на придобиване на имот, преди 01.01.1991 год., преди приемането на Общи условия за потребителите и преди приемането на Наредба №4/14.09.2004 год., въпреки, че в имота нямало изградена шахта, в която да бъде поставен водомер. Заявява, че процесният водоснабдяван имот представлява къща, където отчитането показанията на водомерите става по реда на чл. 23, ал. 1, т. 3 от Общите условия - два пъти годишно, поради това, че водомерният възел изисквал зазимяване. Със Заповед №3-613/25.10.2017 г. на управителя на „В и К" ЕООД гр. Ст.3., считано от 01.11.2017 г. е преустановено използването на съществуващите хартиени карнети, отчитането е с използване на електронен карнет, отчетените показания на водомера се вписват в електронното досие на всеки абонат. Ответникът по делото - ползвател на водоснабдявания имот - не изпълнил задължението си като потребител на В и К услуги, визирани в чл.8, ал.4 от Общите условия - не изградил годна за ползване водомерна шахта, в която да се постави водомер, поради което начисляваната за обекта вода е съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 5 от Наредба № 4 и чл. 25, ал.8 от Общите условия. За периода 09.12.2018 год. до 06.11.2020 год. ответникът дължи на дружеството сума в размер на 795.07 лева, представляваща изконсумираната от домакинството му вода. За задължението издал 1 квитанция и 22 броя фактури, съответно: квитанция № ***** от 15.01.2019 год. на стойност 26.06 лева, за ползвани услуги за периода от

09.12.2018 год. до 07.01.2019 год., от която стойност ответникът е заплатил 14.37 лева, като остатъкът от 11.69 лева не е заплатен; фактура №2000013456 от 15.02.2019 год. на стойност 26.06 лева, за ползвани услуги за периода от 07.01.2019 год. до 11.02.2019 год.; фактура №2000041395 от 15.03.2019 год. на стойност 26.06 лева, за ползвани услуги за периода от 11.02.2019 год. до 11.03.2019 год.; фактура №2000072814 от 15.04.2019 год. на стойност 28.24 лева, за ползвани услуги за периода от 11.03.2019 год. до 11.04.2019 год.; фактура №***** от 15.05.2019 год. на стойност 28.24 лева, за ползвани услуги за периода от 11.04.2019 год. до 14.05.2019 год.; фактура №2000148304 от 15.06.2019 год. на стойност 26.06 лева; за ползвани услуги за периода от 14.05.2019 год. до 13.06.2019 год.; фактура №2000177763 от 15.07.2019 год. на стойност 30.41 лева за ползвани услуги за периода от 13.06.2019 год. до 13.07.2019 год.; фактура №2000211313 от 01.08.2019 год. на стойност 17.38 лева за ползвани услуги за периода от 13.07.2019 год. до 01.08.2019 год.; фактура №2000263343 от 15.09.2019 год. на стойност 47.28 лева за ползвани услуги за периода от 01.08.2019 год. до 12.09.2019 год.; фактура №2000293548 от 15.10.2019 год. на стойност 35.46 лева, за ползвани услуги за периода от 12.09.2019 год. до 14.10.2019 год.; фактура №2000331707 от 15.11.2019 год. на стойност 35.46 лева, за ползвани услуги за периода от 14.10.2019 год. до 14.11.2019 год.; фактура №2000353820 от 08.12.2019 год. на стойност 35.46 лева, за ползвани услуги за периода от 14.11.2019 год. до 04.12.2019 год.; фактура №2000394901 от 15.01.2020 год. на стойност 35.52 лева, за ползвани услуги за периода от 04.12.2019 год. до 06.01.2020 год.; фактура №***** от 15.02.2020 год. на стойност 38.30 лева за ползвани услуги за периода от 06.01.2020 год. до 06.02.2020 год.; фактура №2000453409 от 15.03.2020 год. на стойност 38.30 лева за ползвани услуги за периода от 06.02.2020 год. до 13.03.2020 год.; фактура №2000496858 от 08.04.2020 год. на стойност 38.30 лева за ползвани услуги за периода от 13.03.2020 год. до 02.04.2020 год.; фактура №2000523352 от 08.05.2020 год. на стойност 40.70 лева за ползвани услуги за периода от 02.04.2020 год. до 04.05.2020 год.; фактура №2000554409 от 15.06.2020 год. на стойност 40.70 лева за ползвани услуги за периода от 04.05.2020 год. до 04.06.2020 год.; фактура №***** от 15.07.2020 год. на стойност 40.70 лева за ползвани услуги за периода от 04.06.2020 год. до 04.07.2020 год.; фактура №2000621983 от 15.08.2020 год. на стойност 43.09 лева за ползвани

услуги за периода от 04.07.2020 год. до 10.08.2020 год.; фактура № 2000657305 от 15.09.2020 год. на стойност 43.09 лева, за ползвани услуги за периода от 10.08.2020 год. до 10.09.2020 год.; фактура № 2000690765 от 15.10.2020 год. и периода от 10.09.2020 год. до 12.10.2020 год. на стойност 43.09 лева, за ползвани услуги за периода от 10.09.2020 год. до 12.10.2020 год.; фактура № 2000720313 от 08.11.2020 год. на стойност 45.48 лева, за ползвани услуги за периода от 12.10.2020 год. до 06.11.2020 год.

За закъснялото плащане за периода от 15.01.2019 год. до 11.12.2020 год. ответникът му дължи и лихва в размер на 33,37 лева, съответно за задължението по: квитанция №***** от 15.01.2019 год. на стойност 0.61 лева за периода от 15.01.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000013456 от 15.02.2019 год. на стойност 1.37 лева, за периода от 15.02.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000041395 от 15.03.2019 год. на стойност 1.37 лева за периода от 15.03.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000072814 от 15.04.2019 год. на стойност 1.48 лева, за периода от 15.04.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №***** от 15.05.2019 год. на стойност 1.48 лева; за периода от 15.05.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000148304 от 15.06.2019 год. на стойност 1.37 лева; за периода от 15.06.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000177763 от 15.07.2019 год. на стойност 1.60 лева за периода от 15.07.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000211313 от 01.08.2019 год. на стойност 0.91 лева за периода от 01.08.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000263343 от 15.09.2019 год. на стойност 2.48 лева за периода от 15.09.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000293548 от 15.10.2019 год. на стойност 1.86 лева за периода от 15.10.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000331707 от 15.11.2019 год. на стойност 1.86 лева за периода от 15.11.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000353820 от 08.12.2019 год. на стойност 1.86 лева за периода от 08.12.2019 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000394901 от 15.01.2020 год. на стойност 1.86 лева; за периода от 15.01.2020 год. до 11.12.2020 год.; фактура №***** от 15.02.2020 год. на стойност 2.01 лева за периода от 15.02.2020 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000453409 от 15.03.2020 год. на стойност 2.01 лева за периода от 15.03.2020 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000496858 от 08.04.2020 год. на стойност 2.01 лева за периода от 08.04.2020 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000523352 от 08.05.2020 год. на стойност 2.11 лева за периода от 08.05.2020 год. до 11.12.2020 год.; фактура № 2000554409

от 15.06.2020 год. на стойност 1.68 лева за периода от 15.06.2020 год. до 11.12.2020 год.; фактура №***** от 15.07.2020 год. на стойност 1.35 лева за периода от 15.07.2020 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000621983 от 15.08.2020 год. на стойност 1.05 лева за периода от 15.08.2020 год. до 11.12.2020 год.; фактура № 2000657305 от 15.09.2020 год. на стойност 0.68 лева; за периода от 15.09.2020 год. до 11.12.2020 год.; фактура №2000690765 от 15.10.2020 год. на стойност 0.32 лева за периода от 15.10.2020 год. до 11.12.2020 год. фактура №2000720313 от 08.11.2020 год. на стойност 00.04 лева за периода от 12.10.2020 год. до 11.12.2020 год.

По подаденото до РС - К. заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е образувано ч.гр.д. №871/2021 год. по описа на РС - К. и издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК №260674 на 17.03.2021 год., връчена на ответника при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК. В указаният му от съда едномесечен срок предявява иск за вземането си, предмет на заявлението.

Моли съда, да постанови решение, с което да признае за установено, че Т. М. К., с ЕГН-*****, с адрес: ***, обл. Ст.З., *** дължи на "В.и К. " ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Ст.З., ул. ****, с ЕИК:*****, представлявано от управителя Р.Т.Р., сума в размер на 795.07 лева, представляваща цената на незаплатената доставена и изконсумирана, в периода от 09.12.2018 год. до 06.11.2020 год., питейна вода по партида №000314 за имот, находящ се в ***, обл. Ст.З., както и законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на завеждане на заявлението за издаване на Заповед за изпълнение – 16.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, в едно със сума в размер на 33.37 лв., представляваща обезщетение за забавено изпълнение на паричното задължение за периода от 15.01.2019 г. до 11.12.2020 г.

Претендира ответницата да му заплати съдебните разноски по настоящото и заповедното производство.

Ответницата Т. М. К. чрез назначеният особен представител в отговор на иск молба, подаден в срока по чл.131 от ГПК заявява, че предявените иски за допустими, но изцяло неоснователни и следва да бъдат отхвърлени. Признава за вярно твърдението на ищеца, че между А.С.К. и ответното дружество имало договорни отношения за доставяне и консумиране на

питейна вода но, оспорва тези договорни отношения да са за ползване на вода в имота, в който към настоящия момент тя живее. Откритата партия за водоснабдяване на името на А.К. не е за имота, който към настоящия момент се стопанисва от нея, а за друг имот и тя не се явява ползвател на този друг имота, поради което няма основание да бъде ангажирана нейната отговорност за заплащане на задълженията в посочените фактури.

На осн. чл. 60, ал. 1 ЗН, само наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават. (Р.101-2019-IV г.о.). Съгласно чл. 48, изр. 1 ЗН, наследството се придобива с приемането му, а приемането става изрично - със заявление до районния съдия, в района на който е открито наследството, или с извършено от наследника действие, което несъмнено предполага намерението му да приеме това наследство. До приемането му обаче, призованият да го приеме наследник не придобивал никакви права и задължения от него (т. 1 от ТР 148-1986-ОСГК и Р 54- 1961-ОСГК).

Поради това до приемането на наследството, наследниците не придобиват полагащата им се по закон част от същото, независимо, че са призовани да наследят оставилият го техен наследодател (чл. 58 ЗН и Р 54-1961-ОСГК). Няма данни по делото да е извършвала действия по приемането на наследство, за да възникне основание да отговаря за задълженията на починалия наследодател. Прави възражение, че същата не дължи плащане на процесните фактури, защото след смъртта на наследодателя А.К. - същата е направила отказ от наследство на имуществото, оставено от нейния наследодател А.С.К..

След като заявява, че няма връзка с ответницата Т. М. К., назначеният ѝ особен представител прави искане съдът, да постанови решение, с което да отхвърли предявените иски като неоснователни.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото, доводите на страните и разпоредбите на закона, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С издадената, по ч.гр.д. №871/2021 год. образувано по описа на РС – К. на 16.03.2021 год., Заповед за изпълнение на парично задължение №260674/17.03.2021 съдът е уважил заявлението на ищеца и е разпоредил ответницата Т. М. К. да заплати на "В.и К. " ЕООД – Ст.3. сумата 795,07 лв.

(седемстотин деветдесет и пет лв., 07ст.) главница; 33,37 лв. лихва от 15.01.2019 г. до 11.12.2020 г.; законната лихва върху главницата от 16.03.2021 г. до окончателното изплащане на вземането и 25 лв. съдебни разноски, на основание неизпълнено задължение за заплащане стойността на консумирана и незаплатена питейна вода по партида №314, за имот, находящ се в ***, за периода от 09.12.2018 г. до 06.11.2020 г. и лихва за забавеното изпълнение на задължението.

Представени са съставени от ищеца квитанция и фактури за абонат 202378 А.С.К., от които е видно, че ежесечно **служебно** са начислявани суми за консумирана в обект в с. Т. вода, а именно по: квитанция № ***** от 15.01.2019 год. сумата 26.06 лева, за ползвани услуги за периода от 09.12.2018 год. до 07.01.2019 год., от която стойност ответникът е заплатил 14.37 лева, като остатъкът от 11.69 лева не е заплатен; фактура №2000013456 от 15.02.2019 год. сумата 26.06 лева, за ползвани услуги за периода от 07.01.2019 год. до 11.02.2019 год.; фактура №2000041395 от 15.03.2019 год. сумата 26.06 лева, за ползвани услуги за периода от 11.02.2019 год. до 11.03.2019 год.; фактура №2000072814 от 15.04.2019 год. сумата 28.24 лева, за ползвани услуги за периода от 11.03.2019 год. до 11.04.2019 год.; фактура №***** от 15.05.2019 год. сумата 28.24 лева, за ползвани услуги за периода от 11.04.2019 год. до 14.05.2019 год.; фактура №2000148304 от 15.06.2019 год. сумата 26.06 лева; за ползвани услуги за периода от 14.05.2019 год. до 13.06.2019 год.; фактура №2000177763 от 15.07.2019 год. сумата 30.41 лева за ползвани услуги за периода от 13.06.2019 год. до 13.07.2019 год.; фактура №2000211313 от 01.08.2019 год. сумата 17.38 лева за ползвани услуги за периода от 13.07.2019 год. до 01.08.2019 год.; фактура №2000263343 от 15.09.2019 год. сумата 47.28 лева за ползвани услуги за периода от 01.08.2019 год. до 12.09.2019 год.; фактура №2000293548 от 15.10.2019 год. сумата 35.46 лева, за ползвани услуги за периода от 12.09.2019 год. до 14.10.2019 год.; фактура № 2000331707 от 15.11.2019 год. сумата 35.46 лева, за ползвани услуги за периода от 14.10.2019 год. до 14.11.2019 год.; фактура № 2000353820 от 08.12.2019 год. сумата 35.46 лева, за ползвани услуги за периода от 14.11.2019 год. до 04.12.2019 год.; фактура №2000394901 от 15.01.2020 год. сумата 35.52 лева, за ползвани услуги за периода от 04.12.2019 год. до 06.01.2020 год.; фактура №***** от 15.02.2020 год. сумата 38.30 лева за ползвани услуги за

периода от 06.01.2020 год. до 06.02.2020 год.; фактура №2000453409 от 15.03.2020 год. сумата 38.30 лева за ползвани услуги за периода от 06.02.2020 год. до 13.03.2020 год.; фактура №2000496858 от 08.04.2020 год. сумата 38.30 лева за ползвани услуги за периода от 13.03.2020 год. до 02.04.2020 год.; фактура №2000523352 от 08.05.2020 год. сумата 40.70 лева за ползвани услуги за периода от 02.04.2020 год. до 04.05.2020 год.; фактура №2000554409 от 15.06.2020 год. сумата 40.70 лева за ползвани услуги за периода от 04.05.2020 год. до 04.06.2020 год.; фактура №***** от 15.07.2020 год. сумата 40.70 лева за ползвани услуги за периода от 04.06.2020 год. до 04.07.2020 год. фактура №2000621983 от 15.08.2020 год. сумата 43.09 лева за ползвани услуги за периода от 04.07.2020 год. до 10.08.2020 год.; фактура № 2000657305 от 15.09.2020 год. сумата 43.09 лева, за ползвани услуги за периода от 10.08.2020 год. до 10.09.2020 год.; фактура № 2000690765 от 15.10.2020 год. и периода от 10.09.2020 год. до 12.10.2020 год. сумата 43.09 лева, за ползвани услуги за периода от 10.09.2020 год. до 12.10.2020 год.; фактура № 2000720313 от 08.11.2020 год. сумата 45.48 лева, за ползвани услуги за периода от 12.10.2020 год. до 06.11.2020 год.

За забавеното изпълнение на задължението за плащане стойността на консумираната в обекта вода за периода от 15.01.2019 год. до 11.12.2020 год. е начислена лихва за забава в размер на законния лихвен процент - 33,37 лева.

Страните не спорят, че партида с №000314, е открита от ищеца на името на А.С.К., с ЕГН-*****.

Доказателства за твърденията на ищеца в исковата молба, че имотът, за който претендира вземането представлява къща в *** не се представиха. Индивидуализирането на имота като имот, находящ се в ***, обл. Ст.З. не е достатъчно за да се определи в кой обект ищецът твърди, че е консумирано посоченото в първичните счетоводни документи количество вода.

Отчитането на показанията на водомерите за селските имоти ищецът твърди, че извършвал по реда на чл. 23, ал. 1, т. 3 от Общите условия - два пъти годишно, поради това, че водомерният възел в този вид имоти изисква зазимяване. В същото време твърди, че „ответницата по делото - ползвател на водоснабдявания имот - не изпълнила задължението си като потребител на В и К услуги, визирани в чл.8, ал.4 от Общите условия - не изградила годна за ползване водомерна шахта, в която да се постави водомер“. Обстоятелството,

че за процесният водоснабден имот няма изградена водомерна шахта не се подкрепя с представени по делото доказателства. Видно от съдържанието на издадените от ищеца фактури – начисленото количество вода е единствен и само за „вода-служебно“, т.е в имота само е доставяна вода, но не е отвеждана такава.

Представеното електронно досие на абонатен номер 202378 с титуляр А.С.К. не съдържа номер на водомер, и съответно реален отчет на такъв. Формата /извадката/, в който досието е представено започва от 05.10.2007 година посочена като „стара дата на отчитане“, на която типа на отчета е отбелязано, че е „неизвестен“, а количеството консумирана вода възлиза на 262,000 куб.м. На новата дата на отчитане – **15.03.2008** година количеството вода, консумирано в обекта вече възлиза на 270,000 куб.м. с отбелязване – тип на водомера „индивидуален“ и водомер – „повреден“. Количеството начислена служебно вода на този абонатен номер остава 270,000 куб.м чак до 07.06.2021 год. На дата на последното отчитане в представената извадка на електронното досие - 07.06.2021 год. е записано, че състоянието на водомера е „повреден“ както и че на 01.01.2016 год. е извършена метрологична проверка.

Съгласно чл.35 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, показанията на водомерите се отчитат с точност до 1 куб. м за период, който се определя в общите условия или договора, но не по-дълъг от шест месеца. Когато периодът на отчитане на водомерите е по-дълъг от един месец, операторът ежесмесечно начислява служебно количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от редовно отчетените съответни периоди на предходната година. След отчитане на показанията на водомерите количеството вода се изравнява в съответствие с реалното потребление.

Ищецът твърди, че е консумираната в обекта вода е начислявана „съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 5 от Наредба № 4 и чл. 25, ал.8 от Общите условия“. Видно от съдържанието на чл.39, ал.5 „ по изключение се допуска за потребители, които нямат монтирани водомери на водопроводните отклонения и индивидуални водомери, месечното количество изразходвана, отведена и пречистена вода да се заплаща, както следва: по 6 куб. м при топлофицирано жилище и по 5 куб. м - при нетоплофицирано жилище за

всеки обитател; по 0,1 куб. м за всеки куб. м застроен обем сграда за сезонно ползване (вила, бунгало и др.), жилища и офиси, в които няма постоянен обитател; по 0,5 куб. м за всеки куб. м застроен обем на сграда - за сгради в строеж. Видно от съдържанието на 25, ал.8 от Общите условия за предоставяне на В и К услуги от ищцовото дружество при липса на индивидуални водомери, месечното количество изразходвана пийна вода се определя по 6 куб.м. при топлофицирано жилище и по 5 куб.м. при нетоплофицирано жилище за всеки обитател; по 0,1 куб.м. за всеки застроен обем на сграда за сезонно ползване /вила, бунгало и др./, жилища и офиси, в които няма постоянен обитател. Видно от съдържанието на чл.23, ал.1, т.3 от Общите условия за предоставяне на В и К услуги от ищеца изразходваните количества вода се отчитат два пъти годишно за водомери на сградни водопроводни отклонения с водомерен възел, изискващ заземяване и за обекти, имащи сезонен характер на ползване.

Видно от показанията на свидетеля И.П.И., служител на ищеца, процесният имот е „къща“ зад Кметството в с. Т.. Според свидетеля хората по селата предпочитат да не си поставят водомер. Когато имотите са без водомер В и К операторът им начислява консумация на член от домакинството. Преди повече от 5-6 години писали препоръчителни писма на хората в селото да си поставят шахта и водомер, а преди това въобще не са заплащали вода.

От посочените в месечните фактури начислени количества вода /съответно по 10 куб.м, по 13 куб.м., по 12 куб.м., 8 куб.м., 15 куб.м., 20 куб.м., 19 куб.м./ не може да се направи извод, /а ищецът излага твърдения за това/ в коя от множеството уредени в ал.5 на чл.39 от Наредбата хипотези за изчисляване по изключение на консумираната в обекта вода попада процесния имот – като за жилище без постоянен обитател или като за жилище с постоянен обитател, за обитател в топлофицирано или за обитател в нетоплофицирано жилище, за един или повече обитатели е начислявано и т.н. Общо са начислени за претендирания период 348 куб.м., т.е. приблизително по 15,10 куб. м. средно месечно, но месечните начисления варират в стойности неприложими към нито една от хипотезите на чл.39, ал.5 от Наредба № 4/2014 г. .

Видно от издаденото от кметство с .Т. удостоверение за наследници,

изх. №50 от 14.06.2022 г., А.С.К. е починал на 06.11.2020 год. и е оставил наследници по закон: Т. М. К. – съпруга и В.А. К. ЕГН ***** – дъщеря. В.А. К. се е отказала от наследството на А.С.К., отказът е вписан на 09.06.2021 год. по ч.гр.д. № 1821/21 г. по описа на РС-К..

Ищецът е кредитор на наследството на А.С.К.. Приемането на наследството не е ограничено със срок. В този смисъл ищецът разполага с правната възможност да направи искане районният съдия, след като призове лицето, което има право да наследява, да му определя срок, за да заяви приема ли наследството или се отказва от него. Ищецът не е сторил това. Даването на срок по вече заведеното дело срещу наследника е неприложимо поради липсата на направено искане от ищеца и поради факта, че отсъстващия ответник, който е представляван по делото от особен представител, не може да бъде обвързан с правните последици по чл.51, ал.2 от ЗН.

Няма данни по делото Т. М. К. да е приела наследството или да е направила отказ от наследството на А.С.К..

Началната дата, от която ищецът претендира стойността на количеството доставена вода е 09.12.2018 г., а крайната е 06.11.2020 г. и съвпада с деня на смъртта на А.С.К. - 06.11.2020 г.

Представена е справка от Агенция по вписванията, от която е видно, че А.С.К. през 1996 год. е продал „поземлен имот, АП.№98, 51.69 КВ.м. ****“ в непосочено населено място; на 26.09.2007 год. А.С.К. е продал на Г.Г. и Ф.П. ½ идеална част от дворно място, представляващо парцел V-495 I в кв.49, по плана на с. Т., цялото с площ 770 кв.м. и ½ идеална част от построените в него жилищна сграда, стопанска постройка и навес; на 17.12.2007 год. А.С.К. продал на Т. М. К. ½ идеална част от дворно място, представляващо парцел V-495 I в кв.49, по плана на с. Т., цялото с площ 770 кв.м. и ½ идеална част от построените в него полумасивна жилищна сграда, второстепенна сграда и навес с оградни стени като си запазил правото да ползва целия имот докато е жив.

Данните в регистъра на Агенция по вписванията са за извършвани сделки след 01.01.1991 година.

Ноторно известно обстоятелство е, че в населеното място с. Т. имотите имат административни адреси, с които могат да бъдат индивидуализирани.

Кметството, зад което се събраха доказателства, че е местонахождението на процесния имот е с адрес: с. Т., ул. ****. В исковата молба е посочен административен адрес с. Т., ***, като се твърди, че на този адрес живее ответницата.

От така приетите за установени факти и обстоятелства съдът прави следните изводи:

Предявените иски са допустими, но неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Обектът, който ищецът е снабдявал с вода по делото не беше индивидуализиран, нито по смисъла на чл.39, ал.5 от Наредба №4/2014 г. /към коя категория имоти от посочените в правната норма спада/, нито като местонахождение. Събрана по делото информация е, че се касае за „къща“ зад Кметството в с. Т.. Не се твърди и не се представят доказателства колко лица са живели в имота в периода, за който се претендира вземането, нито кои са тези лица. Не е посочен начина на пресмятане на вземането, което препятства проверката на съда относно неговите основание и размер. Позоваването на чл.39, ал.5 от Наредбата относно начина, по който е начислявано количество консумирана в обект вода е липса на посочване на алгоритъм на пресмятане на задължението, тъй като нормата съдържа множество хипотези на начисляване /служебно начисляване/.

Твърдението на ищеца, че имотът е бил собственост на А.С.К. в периода, за който се претендира вземането за главница не се потвърди от доказателствата по делото. Установи се, че през 2007 година А.С.К. се е разпоредил със свои имот в с. Т., продавайки половината от него на две физически лица и прехвърляйки другата половина от същия на ответницата. Собственици на дворно място, представляващо парцел V-495 I в кв.49, по плана на с. Т. са три лица Г.Г., Ф.П. и Т. К., като К. притежава 1/2 идеална част от мястото и постройките в него.

Отговорността за неплатената приживе цена на услуга доставяна на А.С.К. в качеството му на абонат на същата е на наследника приел наследството. Ищецът не твърди, че ответницата е приела наследството. Не се събраха и конкретни данни по делото, от които да се направи извода, че е налице извършено от ответницата действие, което несъмнено предполага нейното намерение да приеме наследството

Твърдението на особенния представител на ответницата, че е направила отказ от наследството на А.С.К. не беше подкрепено с доказателства. От служебно направената справка в РС-К. не се установи да има вписан отказ на Т. К. от наследството на А.С.К.. Липсата на отказ от наследство не се приравнява от закона на приемане на наследството.

Претендираната цена на услугата „доставена в обекта вода“ е за време, в което А.С.К., титуляр на откритата за обекта партида № 314 е бил жив – 09.12.2018 г. - 06.11.2020 г., от което следва, че е без правно значение кой е собственик на имота след неговата смърт. Отговорността на наследника не възниква от факта на наследяване на имота, а от факта на приемане на наследство, в което има задължение за неплатено количество вода.

Като намира, че по делото не се установи как е начислявана консумираната в обект по партида 314 имот, какъв е този имот по смисъла на чл.39, ал.5 от Наредба №4/2014 год., приела ли е ответницата наследството А.С.К., част от което е претендираното вземане, съдът приема, че предявените от ищеца искове за главница и лихви за забавеното ѝ изплащане са недоказани по основание и размер.

Ищецът има разноски по настоящото делото в размер на 800 лв. включващи: 75 лв. внесена за държавна такса, 420 лв. адвокатско възнаграждение, 300 лв. възнаграждение за особен представител, и 5 лв. – д.т. за издаване на съдебно удостоверение, а по ч.гр.д. №3279/2020 год. по описа на РС - К. в размер на 25 лв. за държавна такса.

От името на ответника не са правени разноски в съдебното производство.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от "В.и К. " ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Ст.З., ул. ****, с ЕИК:***** иск съдът да признае за установено на основание чл. 422 от ГПК, че Т. М. К., с ЕГН-*****, с адрес: ***, обл. Ст.З., ***, като наследник на А.С.К., с ЕГН-*****, дължи на "В.и К. " ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Ст.З., ул. ****, с ЕИК:*****, представлявано от управителя Р.Т.Р. , по издадената по

ч.гр.д. №871/2021 год. образувано по описа на РС – К. на 16.03.2021 год., Заповед за изпълнение на парично задължение №260674/17.03.2021 сумите, както следва: 795.07 лева, представляваща цената на незаплатената доставена и изконсумирана питейна вода по партида №000314 за имот, находящ се в ***, обл. Ст.З., за периода от 09.12.2018 год. до 06.11.2020 год.; 33.37 лв., представляваща обезщетение за забавено изпълнение на паричното задължение за 795.07 лв. за периода от 15.01.2019 г. до 11.12.2020 г.; законната лихва върху сумата 795.07 лв., считано от датата на подаване на заявлението за издаване на Заповед за изпълнение – 16.03.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му пред ОКРЪЖЕН СЪД - Ст.З..

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

След влизане в сила на решението, препис от него да се приложи по ч.гр.д. №3279/2020 год. по описа на РС - К..

Съдия при Районен съд – К.: _____